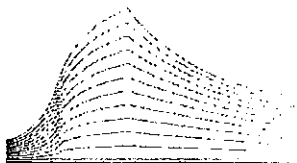

792-2-605

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

1489
S

Repertoriumnummer 2014 / 6050
Datum van uitspraak 03 juli 2014
Rolnummer 2012/AR/1274

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

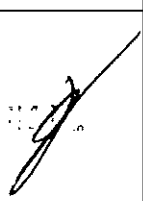
Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest van 3 juli 2014

Hof van beroep Brussel

Arrest

18^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op 07 JULI 2014
Niet te registreren

COVER 01-00000021670-0001-0008-02-01-1

INZAKE VAN:

1. | _____ wonende te :
2. | _____ met maatschappelijke zetel te :
ingeschreven in de KBO onder nummer
Appellanten, verweerders na cassatie

met als advocaat Mr. Patsy JANSSEN, advocaat te 3530 Houthalen, Herebaan West 120.

TEGEN:

STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST, bevoegd voor het
grondgebied van de provincie Limburg, met kantoren te 3500 HASSELT, Koningin Astridlaan
50,
Geïntimeerde, eiser na cassatie

met als raadslieden Mr. Christian LEMACHE en Patrick GROUWELS, advocaten met kantoor
te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 80, voor wie optreedt Mr. Andy Beelen.

* * * * *

I. Over de rechtspleging.

01. Het hof wordt geadieerd krachtens de dagvaarding die op 26 april 2012 werd betekend op
verzoek van de geïntimeerde, nadat het Hof van Cassatie bij een arrest van 22 december 2011
de voorliggende zaak heeft verwezen naar het hof.

Dit cassatiearrest beslist over het cassatieberoep dat werd ingesteld tegen een arrest van 5
februari 2008 van het hof van beroep te Antwerpen.

02. De partijen hebben conclusie genomen binnen de termijnen die door het hof werden
vastgesteld en hebben ieder een dossier met overtuigingsstukken ingediend.

03. De partijen zijn gehoord op de openbare terechtzitting van 7 januari 2014, waarna het hof de zaak in beraad heeft gesteld.

II. De omvang van de rechtsmacht van het hof.

04. Het geschil tussen de partijen vindt zijn oorsprong in de vijf akten van betekening met bevel om verbeurde dwangsommen te betalen, die op verzoek van de geïntimeerde werden betekend tussen 6 oktober 2003 en 6 december 2005, ter uitvoering van een arrest van 1 maart 2000 van het hof van beroep te Antwerpen. Het cassatieberoep tegen dit arrest werd op 27 november 2001 verworpen.

De betekeningen met bevel steunen op een strafrechtelijke veroordeling wegens inbreuken die begaan werden op stedenbouwkundige voorschriften. Deze veroordeling houdt ook een herstelmaatregel in en legt een dwangsom op in geval van niet-uitvoering van de veroordeling.

05. Tegen de betekeningen met bevel tot betaling hebben de appellanten telkens verzet ingesteld voor de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg Tongeren.

Bij een vonnis van 18 mei 2006 heeft de beslagrechter te Tongeren ieder van die verzetten ongegrond verklaard en gezegd dat de uitvoeringsprocedures rechtsgeldig zijn en dat de dwangsommen die begroot worden in de bevelen tot betaling van 6 oktober 2003, 25 juni 2004, 24 december 2005, 15 juni 2005 en 6 december 2005 verschuldigd zijn.

06. Het hoger beroep van de appellanten tegen dit vonnis is beoordeeld bij het arrest van 5 februari 2008, dat door het Hof van Cassatie gedeeltelijk werd vernietigd.

Het bedoelde arrest van het hof van beroep oordeelt dat de bevelen tot betaling van 6 oktober 2003, 25 juni 2004, 24 december 2004 en 15 juni 2005 onrechtmatig zijn en dat het bevel van 6 december 2005 onrechtmatig is voor zover het aan verbeurde dwangsommen gevorderde bedrag 18.592,01 euro overtreft, maar overigens rechtmatig is.

07. Het cassatiearrest van 22 december 2011 oordeelt dat het arrest van het hof van beroep niet naar recht verantwoord is in zoverre het beslist dat de dwangsommen niet zijn verbeurd in de periode van 15 september 2004 tot en met 15 september 2005 en dat de exploitanten van bevel onrechtmatig zijn in zoverre zij betrekking hebben op deze periode.

Het cassatiearrest stelt ook vast dat het arrest van 5 februari 2008 niet wordt bekritiseerd in zoverre het beslist dat voor 15 september 2004 de dwangsom niet kon verbeuren.

De uitgesproken vernietiging is wezenlijk gebaseerd op het onderscheid tussen de uitvoeringstermijn om een veroordeling te voldoen en de respijttermijn die toegekend wordt vooraleer de nakoming van de veroordeling kan worden gevorderd.

Het gedeeltelijk vernietigde arrest oordeelde onterecht dat ook een respijttermijn werd verleend, terwijl uitsluitend een uitvoeringstermijn werd toegekend.

08. Gelet op de omvang van de vernietiging van het arrest van 5 februari 2008, is de verwijzing van de zaak naar het hof beperkt gebleven tot de beoordeling van de vraag naar de rechtmatigheid van de betekende bevelen tot betaling van verbeurde dwangsommen voor de periode van 15 september 2004, tot 15 september 2005 en van de incidentie hiervan op de gegrondheid van het verzet van de appellanten tegen de hen betekende bevelen.

Alle andere door de appellanten aangevoerde feiten en middelen ten betoge dat er geen dwangsommen meer kunnen verschuldigd zijn, hetzij wegens beweerd onbehoorlijk bestuur door geïntimeerde of wegens een beslissing van 22 september 2004 van de Bestendige Deputatie kunnen niet worden in aanmerking genomen en behoeven geen antwoord.

09. Evenmin valt binnen de rechtsmacht van het hof om de hoogte van de dwangsom die door de strafrechter werd opgelegd -10.000 Belgische frank per dag, thans 247,89 EUR- te verminderen tot 50 EUR per dag en ze eerst laten verbeuren van 23 september 2005 tot en met 30 november 2005, zoals door de appellanten wordt gevraagd.

Verder staat het cassatiearrest er eveneens aan in de weg dat het hof alsnog het hoger beroep ongegrond zou verklaren en het vonnis van de beslagrechter te Tongeren zou bevestigen, zoals door geïntimeerde wordt geconcludeerd.

III. Verdere beoordeling.

10. Uit de gedingstukken en inzonderheid het vonnis van 19 april 1999 van de correctionele rechtbank Tongeren, dat in hoger beroep op strafgebied bij het arrest van 1 maart 2000 werd bevestigd, met als enige wijziging dat voor de bevolen herstelmaatregel het woord 'vonnis' wordt vervangen door het woord 'arrest', blijkt dat ten laste van de heer _____, als strafrechtelijk verantwoordelijke voor de _____, als veroordeling een herstelmaatregel werd uitgesproken.

De maatregel slaat op *'sloping van het in de tenlastelegging omschreven overdekt zwembad, de T.V.-mast en een tuinprieel, de vijver en de bergplaats-garages autobergplaats'* en over het herstel wordt beslist dat het dient te *gebeuren 'binnen het jaar van het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis'* en beslist dat het College van Burgemeester en Schepenen op de gevormachte ambtenaar van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in geval het vonnis niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd.

Het staat inmiddels vast dat het arrest van 1 maart 2000 van het hof van beroep te Antwerpen in kracht van gewijsde is getreden na de verwerping van het ingestelde cassatieberoep op 27 november 2001, zodat de termijn van één jaar om de veroordeling uit te voeren vanaf dit laatste ogenblik is begonnen lopen.

11. Het arrest van 1 maart 2000 en het vonnis van 19 april 1999 werden betekend op 15 september 2004, op een ogenblik waarop de termijn om de uitvoering te voldoen reeds lang was verstreken.

Zodoende verbeurden dwangsommen vanaf 15 september 2004 en zijn de exploitanten van bevel die betrekking hebben op een aan deze datum voorafgaande periode onrechtmatig.

12. Van de vijf bevelen waartegen verzet wordt gedaan zijn deze van 6 oktober 2003 en 25 juni 2004 in hun geheel onrechtmatig.

Het op 24 december 2004 betekende bevel, waarbij 64.699,29 EUR aan verbeurde dwangsommen wordt gevorderd, betreft de periode van 4 april 2004 tot en met 20 december 2004 en is dus deels onrechtmatig.

De per 20 december 2004 verbeurde dwangsommen belopen gedurende 97 dagen: 274,89 EUR x 97 = 26.664,33 EUR.

Met het op 15 juni 2005 betekende exploitatietoestel wordt betaling gevorderd van dwangsommen vanaf 25 december 2003 tot en met 15 juni 2005 voor een bedrag van 133.612,71 EUR, terwijl het diende beperkt te zijn tot 274,89 EUR x 177 = 48.876,53 EUR voor 177 dagen.

Het op 6 december 2005 herhaald betekende bevel ten slotte, waarbij betaling van 175.253,23 EUR aan dwangsommen wordt gevorderd voor de periode tot en met 30 november 2005, diende voor een periode van 345 dagen beperkt te zijn tot 274,89 EUR x 345 = 94.837,05 EUR.

Benevens de verschuldigde dwangsommen zijn ook de kosten verbonden aan de betekening van de drie voormelde akten ten laste van de appellanten.

13. Wat de kosten betreft verbonden aan de rechtspleging tot en met het arrest van 5 februari 2008, moet worden overwogen dat het arrest op dit punt niet is vernietigd, zodat hierover niet opnieuw kan worden beslist.

De kosten verbonden aan het cassatieberoep, die niet worden begroot, en deze verbonden aan de voorliggende rechtspleging komen ten laste van de appellanten.

Als in het gelijk gestelde partij komt geïntimeerde als eiser na cassatie een rechtsplegingvergoeding toe die gelijk is aan het basisbedrag voor een vordering die niet op geld waardeerbaar is.

III. Dictum.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

Het hoger beroep is gegrond als volgt,

Het bestreden vonnis van 18 mei 2006 wordt enkel teniet gedaan waar het beslist dat alle betekende bevelen rechtmatig zijn en dat de appellanten gehouden zijn om de dwangsommen te betalen zoals ze in de vijf bestreden bevelen tot betaling zijn begroot.

Over het verzet dat door de appellanten tegen de vijf vermelde bevelen tot betaling werd ingesteld, wordt als volgt beslist:

PAGE 01-00000021670-0006-0008-02-01-4

- het verzet tegen de bevelen van 6 oktober 2003 en 25 juni 2004 is gegrond;
- het verzet tegen de bevelen van 24 december 2004, van 15 juni 2005 en van 6 december 2005 is enkel gegrond in zoverre bij die bevelen betaling wordt gevorderd van een bedrag dat hoger is dan 26.664,33 EUR, respectievelijk 43.876,53 EUR en 94.837,05 EUR, telkens verhoogd met de kosten verbonden aan de betekening van die akten.

Voor het overige worden de betrokken verzetten ongegrond verklaard.

Het hoger beroep en het thans overigens door de appellanten gevorderde wordt voor het overige verworpen.

Appellanten worden veroordeeld tot betaling van de niet begrote kosten verbonden aan het cassatieberoep, evenals van de kosten verbonden aan de voorliggende rechtspleging, begroot op 579,86 EUR dagvaardingskost en 1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding ten voordele van geïntimeerde.

*****

Aldus gevonnist en uitgesproken in buitengewone openbare burgerlijke terechtzitting van de kamer 18 van het hof van beroep te Brussel op 3 juli 2014,

Waar aanwezig waren:

- Dhr. P. BLONDEEL,
- Dhr. E. BODSON,
- Dhr. R. VAN RANSBEECK,
- Mevr. D. VAN IMPE,

Kamervoorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.

D. VAN IMPE

R. VAN RANSBEECK

E. BODSON

P. BLONDEEL

